KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2014/6-7

BÍRÓ László püspök: Hitvallás a házasságról és a családról

DR. SZOLÁNSZKY Ágoston: A KERESZTÉNY CSALÁD

FALUJÁRÓ: NEVETLENI Egyházközség

PROGRAMOK

TÉLI HITTANOS TALÁLKOZÓ

Unalmasan telnek a téli szünet napjai? Eleged van már a számítógépes játékokból? Szeretnél kikapcsolódni? Van kedved új barátokat szerezni?

Ha igen, akkor gyere el 2015. január 3-5. között a karácsfalvai líceumba, ahol ismét megrendezésre kerül a 7-9. osztályosok (!) számára az ilyenkor megszokott „Téli ifjúsági hittantábor".

Az idei téma: ANGYAL VAGY ÖRDÖG? Mond, te kit választanál...? (megszentelt élet-életszentség)

Hozz magaddal: imakönyvet, takarót vagy hálózsákot, tisztálkodáshoz szükséges dolgokat,orvosi igazolást, ha szükséges akkor a gyógyszereidet, de ami a legfontosabb hozz magaddal jókedvet!!!

Hagyd otthon: az MP3 lejátszódat, a menő mobilodat és az ékszereidet!!!

Jelentkezési határidő: január 1.

Nagyon fontos, hogy a jelentkezésedről egyeztess a parókusoddal (plébánosoddal, tiszteleteseddel)! E nélkül a jelentkezésedet nem tudjuk elfogadni!

A találkozó kezdete: január 3-án 14:00.
A találkozó vége: január 5-én 12:00.
VÁRUNK BENNETEKET!

IKONFESTŐ LELKIGYAKORLAT

„Urunk Jézus Krisztus testi életének örök emlékezetét ... őrzi a hagyomány, hogy emberi formában ábrázoljuk, azaz látható teofániájában, jól tudva, hogy így magasztaljuk fel Isten Igéjének megalázkodását." /Szent Germanosz Konstantinápolyi pátriárka, az ikontiszteletről/

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet 2014-ben is megrendezi az Ikonfestő Lelkigyakorlatot.

Időpont: 2015. január 7-10.
Helyszín: Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum, Karácsfalva.

Alsó korhatár: 16 év

Részvételi díj: 60 gr

Jelentkezési határidő: 2015. január 4.

Jelentkezés: parókusnál vagy karpatalja.gisz@gmail.com e-mail címen vagy az alábbi telefonszámon: +380956046183

JÓTÉKONYSÁGI BÁL

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet szeretettel várja Önt (Önöket) 2015. január 31-én, szombaton 17 órától tartandó JÓTÉKONYSÁGI BÁLJÁRA, mely Beregszászban, az
ARANY PÁVA étteremben kerül megrendezésre.

Változatos program: nyitótánc, élő zene, árverés, tombola, stb.

A menü: svédasztalos hideg-meleg ételek és nemes italok.

Részvételi szándékát, kérjük, jelezze a görögkatolikus parókusoknál vagy a karpatalja.gisz@gmail.com e-mail címen vagy a +380956046183–as telefonszámon 2015. január 25-ig.

Megjelenés elegáns alkalomhoz illő öltözetben.

A belépőjegy megvásárlásával egy gyerek kétnapos táboroztatását támogatja!

FELHÍVÁS

A Görögkör – a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Görögkatolikus Lelkészsége – 2015. február 26-ra meghirdeti a II. Keresztény Tudományos Diákköri Konferenciát. A konferencián ukrajnai és külföldi egyetemek és főiskolák BA, BSc, MA, MSc, SSc, PhD képzésében résztvevő magyar diákjai vehetnek részt.

Jelentkezési határidő (összefoglaló leadásával): 2015. február 2.

Dolgozatok leadási határideje: 2015. február 9.

Információ:
e-mail: gorogkor.kmf@gmail.com
tel: +380508255542 (Marosi István)

A nevezési lap letölthető az alábbi linkről:
https://docs.google.com/document/d/1OMSyNYYJ3vweitY5zik5X4ySllK0gmBDcEaWa8fRSJs/edit

BÍRÓ László püspök:

Hitvallás a házasságról és a családról

Hiszem, hogy a szentségi házasság ajándék a minden javak Ajándékozójától (Jak 1,17) az Egyház által, az Egyházban, az egész emberiség javára. Misztérium, amelyben jelen van Krisztus, valósan, cselekvően, dinamikusan, kitartóan, türelemmel, szeretetteljesen.

Hiszem, hogy a házasság és a család Isten szándékán nyugszik, nem pedig megváltoztatható közmegegyezés gyümölcse. Felette nagy titok, amelyet a Teremtő alapított és törvényével véd, hogy soha ne legyen alárendelve semmiféle emberi önkénynek. Ezért nem lehet parlamentek kiszolgáltatottja vagy politikai csatározások eszköze.

Hiszem, hogy a Teremtő tervében a házasság a személyek önátadásán nyugszik. Ő az embert „Te"-hez rendelt „Én"-nek alkotta, ezért a másik soha nem lehet birtoklás vagy uralkodás tárgya. A házastárs és családtag kell, hogy mindig olyan személy maradhasson, aki a szeretet dialektikájában bontakozik ki. Az igazi szeretet felemel, kiteljesít, felszabadít az önzéstől, szabaddá tesz az igazságban. Az ember csak az önátadásban találhatja meg önmagát. Méltósága abban rejlik, hogy mint személy képes arra, hogy nemcsak valamit, hanem egész önmagát elajándékozza.

Hiszem, hogy a házasság egysége és felbonthatatlansága nem külső követelmény, hanem a Krisztus példája szerinti önátadásból, a szeretet lényegéből forrásozik. A házastársi szeretet egy és felbonthatatlan. A házasságkötéskor kimondott „igen", amely a szeretet őszinteségéből fakad, idő felett állóan akar hűséges lenni. Ez a házastársi „igen" ugyanakkor egyetlen és állandó kérés Isten felé, hogy az Ő ereje és szeretete tegyen képessé bennünket a hűségre. Anyagi javaink az idő múltával elhasználódnak. A szeretet nincs alávetve az időnek, a szeretet erősebb a halálnál.

Hiszem, hogy a szexualitás méltósága az életre szóló önátadásban rejlik. Az a szerelmi egyesülés, amelyben a férfi és a nő a házaspárokat megillető és nekik fenntartott aktusban egymásnak ajándékozzák önmagukat, nem pusztán biológiai tény, hanem az ember személyét mélyen érintő, személyes tett. A szexualitást igazán emberhez méltóan azok élik meg, akik a házasságban életre szólóan elkötelezték magukat egymásnak. Hamis kultúra az, amely használati tárggyá teszi a szexualitást, amely a „használd és dobd el" elvét vallja. A személyiség „egész"-sége forog ilyenkor kockán.

Hiszem, hogy a család olyan átfogó és közvetlen kapcsolatban áll az élettel, mint egyetlen más intézmény sem. A házastársak kölcsönös önelajándékozásából fakadó élet beteljesíti szeretetüket. A gyermek nem „melléktermék" a házastársi szeretetnek, hanem a kölcsönös önátadás szívéből fakad, annak gyümölcse. A gyermek ajándék, örömhír, akit be kell fogadni. S mert ajándék, ezért a keresztény szülő hálával, gyengédséggel, örömmel és szeretettel neveli, kíséri kibontakozását. A házastársak életre szóló egymásért léte a legmegfelelőbb kerete a szülői hivatásnak.űHiszem, hogy a család és a házasság feltétele az egyén fejlődésének, a társadalom jövőjének, ezért szükséges, hogy az állam és a társdalom egyedülálló módon foglaljon állást a család mellett, biztosítsa elsőbbségét minden más együttélési formához képest. Ez a család mellé állás azon teljesítmény elismerése, amit egyedül a házasság és a család tud felmutatni a közjavára. Nem szabad, hogy a társadalom a „családfelejtés" veszélyébe sodródjék. Elsősorban maguk a családok ügyeljenek arra, hogy az állami törvények pozitívan viszonyuljanak a családhoz, ők legyenek a kezdeményezők abban, hogy az eljövendő évezred társadalma családbaráttá formálódjék.

Hiszem, hogy a családpasztorációt a holnap Egyháza sem tekinti „luxusszolgáltatásnak", a plébániák nyitottak lesznek a családok felé, híveiket nem csupán egyedeknek tekintik, hanem olyan személyeknek, akik kapcsolataikban élnek, akik férjek és feleségek, szülök és nagyszülők, gyermekek, testvérek és unokák.

Hiszem, hogy az elkötelezett keresztény családok egyre inkább egymásra találnak, családcsoportokat hoznak létre, és a csoportok együttesen hálót alkotnak. Minden csoport egy-egy csomója ennek a hálónak. Mennél sűrűbben csomózott a háló, annál több bátorítást igénylő családot tud felfogni. A családok olyan egységéről álmodom, amelynek tagjai élik az Evangéliumot, egymással eleven kapcsolatot tartanak, és képesek elhordozni is egymást. Az evangelizáció és az Egyház jövője a keresztény családok egymásra találásán nyugszik.

Hiszem, hogy a család evangélium, öröm, az élet helye, távlat és remény. A család viszonyítási pont, szeretet, amely felszabadítja az emberi energiákat. A családról szólni annyi, mint óvni az életet. A családért tenni nem más, mint szolgálni Istent és az emberiség jövőjét.

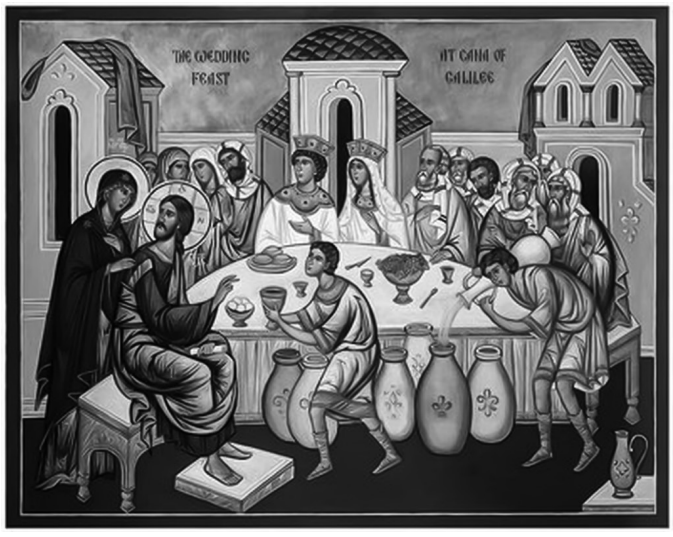
DR. SZOLÁNSZKY Ágoston:

A KERESZTÉNY CSALÁD
a Házasság Szentségének fényében

A modern kor egyik nagy hiányossága az igaz keresztény család. Sőt, már maga a család fogalma is gyakran eltorzított módon jelenik meg a médiában, s ezáltal a köztudatban is. A férfi és a nő közös együttélése ma már sajnos nem mindenki számára azonos a család fogalmával. Találkozunk olyan típusú kapcsolatokkal is, amelyekben a felek mintegy próbaidőre együtt vannak. Ezen együttlét leggyakrabban szétválással végződik, vagy olykor házassággá fejlődik. Több esetben ezeknek a házasságkötéseknek a fő kiváltó oka a tervezetlen baba amely, ha egyáltalán életben hagyják, kényszer házasság alapjául szolgál. Manapság egyre gyakrabban találkozunk a szakítás és a válás problémájával, ami szorosan összefügg avval, hogy a mai kor embere nincs tisztában a család értékével, a házasság igaz értelmével, amely legmagasabb fokon a Házasság Szentségében nyilvánul meg.

Mi a család? Mi a házasság? Mi a keresztény házasság és család? Mindezen kérdésekre választ, többek között, a Házasság Szentségének kiszolgáltatása alatt elhangzó imákban találhatunk. Nagyon sok ismerkedésnek különös története van. Ez többek között arról is tanúskodik, hogy a férfi és a nő egymásra találásában Istennek igen csak nagy szerepe van. A Jegyváltás első imája is erre utal: "Örök Isten, Te egybegyűjtötted az egymástól távollévőket…". Manapság talán a fiatalok számára divatjamúltnak tűnik, hogy az Isten által kiszemelt párjáért jóval a megismerkedésük előtt imádkozzanak. Pedig ha valaki jó férjet/feleséget keres, akkor bizony érdemes Istenhez fordulni segítségül! Tehát, az igaz házasság első és legfontosabb pillére az Isten. A házasság második pillére a tartósság, hiszen ez előbb említett ima szövege azzal folytatódik, hogy e két ember számára Isten "a szeretett széjjelszakithatattlan szövetségét alapította". A házasságnak csak a halál vethet véget, hiszen amit "Isten egybekötött, azt ember szét ne válassza" (Mt 19,6).

Amikor a házasságról beszélünk, akkor tisztán értjük, hogy két teljesen különböző ember kapcsolatáról és együtt éléséről van szó. Már maga a férfi és a nő közötti természetükből fakadó különbség is elég nagy, de ehhez még csatlakoznak életük során kialakult szokásaik, amelyek szintúgy különbözőek. Ezeket a különbözéseket gyakran a házaspárok nem tud-

ják tolerálni, elfogadni. Nemegyszer megesik, hogy a férfi és a nő különböző módon szeretne cselekedni. Némely esetekben ezen a ponton sok házasság szétesik, különösen azok a házasságok, amelyek Isten kizárásával léteznek. Ennek elkerülése érdekében nagyon sok imában elhangzik az a kérés, hogy Isten őrizze meg a házaspárokat "békében és egyetértésben". Azt hiszem, sokan tudnának tanúságot tenni arról, hogy közös életük során az egyetértés – a béke forrása, és hogy az arany középutat nekik valóban Isten mutatta meg.

Az Eljegyzés szertartása a gyűrűk felhúzásával teljesedik be. Fontos megjegyezni, hogy a gyűrűket nem a jegyespárok húzzák fel egymás ujjára, hanem a pap. Nem egymást jegyzik el, hanem Isten jegyzi el őket egymásnak, méghozzá mindhalálig: "Eljegyeztetik Isten szolgája/szolgálója (Név) Isten szolgálójának/szolgájának (Név)-nek, az Atya és Fiú és Szentlélek nevében, most és mindenkor s örökkön-örökké. Ámen". Ennek fényében, a néhol szokásban levő háznál történő úgynevezett eljegyzés, melynek során a pap nincs is jelen s a jegyespárok egymásnak adnak gyűrűt, egyházi szempontból nem csak hogy érvénytelen, de lényegét fosztott is. Mindemellett fontos tudni, hogy a pap által templomba celebrált egyházi eljegyzés a házasságkötést megelőzően több héttel, hónappal vagy akár évvel is történhet. S habár ezen szertartás a jegyeseknek nem ad engedélyt a teljes házaséletre, viszont növeli bennük az egymás iránti elkötelezettség és felelősség érzetétét.

Az egyik ima a gyűrű jelképeit is felsorolja. A gyűrű jelképezi a hatalmat, hiszen a házasfelek a teremtésben vesznek részt (Józsefnek Egyiptomban a fáraótól kapott gyűrű volt hatalma jelképe /Ter. 41,42/). Jelképezi az igazságot is, hiszen a gyűrű viselése elkötelezettséget is mások előtt a házas viszony jelenlétét jelzi (Támárnak a gyűrű volt a bizonyíték /Ter. 38,18.25/). Jelképezi továbbá a megbocsátó szeretetett is, amellyel a házaspárok egymás iránti szeretetüket tudják bizonyítani (a tékozló fiúnak apja gyűrűt húzatott az ujjára /Lk. 15,22/). Szintúgy szó van a jobb kézről, melyre a gyűrű kerül, hiszen e kéz az erő jele. Isten jobbja az, mely teremt, védelmez és csodákat művel.

Amikor a jegyespár bevonul e templomba, akkor a 127 Zsoltárt éneklik, melynek szavai szerint "Boldogok mindnyájan, kik az Urat félik, kik az Ő utjain járnak". Ezek szerint, a boldog házasélethez szükséges, hogy a házaspárok mindig az Úr utjain járjanak. Talán a mai, kicsit kifordított világban, különösen fontos, hogy a házaspárok a gyermekvállalásban is az Úr utjain járjanak, hisz sajnos nem egy "modern" felfogású házaspár életében az Isten utjai helyet ott vannak a fogamzásgátlók használata s drasztikusabb esetekben az abortusz is. Ezek mind megfertőzik a családot és a boldog házasságot. A Házasság Szentségének kiszolgáltatása alatt mondott imák "gyümölcsözést" kívánnak a házasulandóknak. Ezen belül pedig szó van különféle házaspárokról, kiket az Isten a maga akarata szerint különböző számú utóddal áldott meg. Ott vannak Ábrahám és Sára, Zakariás és Erzsébet, kiknek csak egy gyermekük születhetett, az is csodaként öregségükre. De úgyszintén ott van Jákob, kinek 12 gyermeke volt vagy József és Aszenett kiknek 2 fiúgyermekük volt. Ezekből a példákból látható, hogy "a törvényes házasság s az abból származó nemzedék a Te akaratod (Isten akarata) szerint van". A házaspárok számára azt is kérik az Istentől, hogy "örvendjenek nemzedékük látásán".

A házasságkötés két rendkívül fontos mozzanata a házasságvállalás szabad akaratának nyilvános kijelentése és a házassági eskütétel. Csak akkor lehet érvényes egy házasság, ha mindkét félnek meg van hozzá az "igaz, elhatározott" szándéka és "kényszerítés nélküli szabad" akarata. Csak ilyen szándékkal és akarattal lehet Isten előtt egymásnak tiszta szívből ígérni "házassági hűséget, szeretetett, megbecsülést, engedelmességet" és kijelenteni, hogy "el nem hagylak mindhalálig, sem magamtól el nem bocsátlak. Úgy segéljen engem a Szentháromságban egy Isten, a boldogságos Szűz Mária és minden szentek".

A mai világias felfogás a házassági hűséget majdhogynem semmibe se veszi. De nem így a házasság keresztény szemszöge. Több imában is elhangzik az a kérés, hogy Isten ajándékozzon a házaspárnak "házassági tisztaságot", "tisztes és szeplőtelen házasságot", "őrizd meg ágyukat a veszélytől".

Egy házasságban mindig vannak problémák, amelyekkel meg kell küzdeni. Isten senkinek nem ígér gondtalan életet, de ígéri, hogy mindig segít. A hosszú és boldog házasság Isten csodája, melyet folytonos imával lehet kikérni az Urtól. A házasságban lehetnek "vízözönök", félelmek vagy éppen külső ellenségek. Így az egyik imában így kérik Istent: "Őrizd meg őket Úristenünk, amint megőrizted Noét a bárkába; őrizd meg őket Úristenünk, amint megőrizted Jónást a cethal gyomrában; őrizd meg őket Úristenünk, amint megőrizted a három szent ifjút a tüzes kemencében, a menyből harmatot küldvén".

A házasságban két ember nem csak egymásnak él, hanem a családnak is, gyermekeiknek, unokáiknak... Ugyanakkor az igaz keresztény család ki tudja nyitni szívét más emberek felé is, különösen a szűkölködök irányába. Az egyik ima szavai szerint az Istenhez így fohászkodnak a házaspárért: "Add nekik az ég harmatát s a föld kövérségét, töltsd meg házukat búzával, borral, olajjal s minden jó adománnyal hogy a szűkölködőnek is adakozzanak".

A házasság – testi s lelki egyesülés. Nagy hibát követnek el azok, akik a test egyesülését előrehozzák, még a házasságkötés előtt ízlelik meg a házasság eme édes gyümölcsét. Ahhoz hogy az egyesülés valóban tartós és Isten elgondolása szerinti legyen, szükséges az Ő áldása és köteléke. "Kösd össze őket egyetértésben, koszorúzd meg szeretetben és egyesítsd őket egy testé, adj nekik házassági áldást". Tehát, először van az egyetértés, melyet megkoszorúz a szeretet és csak utána következik a testi egyesülés, értelemszerűen a házasságkötés után.

A házasság királyi méltóságát hivatott hangsúlyozni a koszorúzás szertartása. A pap zöldellő élő koszorút helyez a házasulandók fejére e szavakkal: "Megkoszorúztatik Isten szolgája/szolgálója (Név) az Atya és Fiú és Szentlélek nevében. Ámen". Ezek a koszorúk a sírig tartó egységet is jelképezik, s egyúttal azt is, hogy a házasság nem csak a földön, de e mennyekben is megkötteteett, hiszen a pap így kéri az Istent: "...áldd meg minden lépésüket, töltsd el jókkal életüket, vedd fel koszorúikat a Te országodba s őrizd meg azokat szennytelenül, szeplőtelenül és sértetlenül mindörökkön-örökké".

A Házasságkötés Szertartása nem csak egy szép rítus, nem csak hagyomány vagy elengedhetetlen kelléke egy esküvői videónak. A Házasságkötés Szertartása a keresztény család megalapozója, hiszen Istent helyezi a házaspárok szeretetének a és a családi élet központjába. Ha egy házaspár és egy család életéből nem hiányzik Isten aktív és valós jelenléte, ha a boldog és nehéz pillanatokat egyaránt Istennel tudják átélni a családok, – akkor biztosak lehetnek abban, hogy minden rendben lesz az életükben. Ha a házaspárok komolyan vennék mindazt, ami a Házasságkötés Szertartása alatt zajlik és elhangzik, ha úgy élnék családi életüket, mint ahogy azt Isten is eltervezte a számukra, akkor bizonyára sokkal több boldog keresztény család dicsőítené az Atyát, a Fiút és a Szentlelket. Ámen.

PÁL Ferenc:

HATÁRTARTÁS A CSALÁDBAN

Nehéz egy gyerektől elvárni, hogy határokat tartson, ha a szülei sem tartják meg azokat. Arra csak az a szülő képes, aki maga is képes az önkontrollra, önfegyelemre. Amikor a szülőnek eljár a keze, hogy „megmutassa hol lakik a magyarok istene!" az pont nem határtartás, hanem egy határnak a brutális átlépése.

Kedvenc példám, amikor egy szülő megveri a gyereket, mert az megverte a kisebb testvérét, azzal a jelszóval, hogy egy életre megtanulja, hogy a nagy nem verheti meg a kicsit. Pont nem ezt fogja megtanulni belőle, hanem az ellenkezőjét.

A jelenleg tárgyalt elégtelen önkontroll és önfegyelem séma, és az előző, azaz a grandiozitás, feljogosítottság séma szoros rokonságban állnak egymással, mivel van egy közös pontjuk, nevezetesen az elégtelen határtartás. A határtartás nem tévesztendő össze azzal, amikor a szülő előre figyelmezteti a gyerekét, hogy ha még egyszer kiabálsz, pofon vàglak! Majd amikor megteszi, elcsattan a pofon: tessék itt a határ! Nem erről beszélünk, hanem arról, hogy egy család összefüggésrendszerében hogyan válaszolunk a gyerek érzelmi szükségleteire, vagy hogyan teremtjük meg annak a világát, amiben ez az érzelmi szükséglet ki tud elégülni. Így alakulhat ki annak a lehetősége, hogy valaki képes legyen szabályozni saját magát, vagyis hogy reális kereteket kapjon az élethez. Ez egy nagyon összetett, sokrétű és árnyalt kérdés. Itt is igaz, hogy megfelelő távolságból láthatunk csak rá egy problémára ahhoz, hogy valamilyen megoldás körvonalazódjon. minél közelebbről nézzük, annál kisebb részletet látunk, annál jobban beszippant a probléma, és annál lehetetlenebbnek tűnik a megoldás.

A CSALÁD SZEREPE

Itt fontos szerepe van a családnak, a család funkcióiról már sokat beszéltünk, nézzünk ezek közül néhányat a határtartás szempontjából.

Információszűrés. Szakemberek szerint 2-3 éves korig egyáltalán nem kívánatos a TV nézés, de ha igazán jót akarnánk a gyerekeinknek, 6 éves korig nem néznének TV-t. Ha másért nem azért, mert a gyerek személyiségére nincsenek jó hatással a készen kapott külső képek. Ezen kívül a kutatások szerint a TV nézés passzívvá, motiválatlanná, elégedetlenné, pesszimistává tesz.

A család az önmagunkra vonatkozó információk megosztásának helye. A család visszajelzést, útmutatást ad, ezzel is mindig közvetít valamilyen határt. A család egyik mentálhigiénés funkciója a határtartás szempontjából már azzal is önmagától meg tud valósulni, ha a gyereknek van testvére. Ezért szívbemarkoló, amikor valaki azt mondja, a gyerekemnek mindent meg akarok adni, ezért nem lesz testvére. Mivel kettőnek nem tudnék neki „mindent", gyakorlatilag a legfontosabbat nem kapja meg, amire valóban szüksége lenne. Segít az életfilozófia, a világkép spontán kialakulásában, akinek osztoznia kell egy testvérrel, már nehezen gondolja magáról, hogy ő a világ közepe.

A család eligazít és segít a problémák megoldásában. Ha beszűkülnék a problémámba, érezhetem, hogy valaki mellettem áll, esetleg eligazít a különböző megoldások lehetőségeiről.

A család a pihenés és a regenerálódás helye. Ehhez is tudni kell határokat húzni, hogy otthon elengedhessem magam: de jó itthon! Nem kell a szerepeimben lenni, megmutathatom a gyengeségemet is.

Ahhoz, hogy egy családban megtanuljuk jó helyen a határokat megélni, fontos lenne, hogy legyenek generációs határok. A szülősítésről sokat beszéltem, az tulajdonképpen nem tudatosan egy generációs határátlépés. Sokszor kettő is. Amikor az apámnak az apja leszek, két generációt megyek felfelé, és tulajdonképpen saját magam nagyapja vagyok. (Némi zavart szokott előidézni, hogy hogyan legyek a saját magam nagypapája.) Akkor sem világosak a generációs határok, amikor az édesanyámnak vagyok a társa. Nem világos a család hierarchiája. Ahogy az életnek, úgy a családnak is van hierarchiája. Az élet egyszerre demokratikus és egyszerre hierarchikus szerkezetű. Ma nagyon szeretjük a demokratikus szerkezetet hangsúlyozni, azzal párhuzamban, hogy elvesztettük a határokat. De az életnek van hierarchikus jellege, pl azért, mert te többet éltél, mint én. Csak ezt nem szeretjük hangsúlyozni, mert azt gondoljuk, ha elfogadnánk az életnek ezen oldalát, az csak autoriter (tekintélyelvű) módon valósulhat meg. De ez nem így van. Sajnos nagyon kevés olyan ember van, aki egy családban az élet jogán valamilyen erős szerepben van, pl. egy nagypapa, vagy egy édesapa és nem él vissza a tekintélyével a többiek rovására. Ha képesek lennénk az erős szerepeinket a kisebbek, gyengébbek érdekében használni, világos-

sá válna az élet hierarchikus szerkezetének áldásos jellege. Mert éppen az biztosítaná, hogy én lehessek gyerek, mert te vagy az apa. Nem azt jelenti, hogy az idősebb uralkodik a fiatalabb felett, és a kicsi el van taposva. Nem az autoritás hatalmi mámorát jelenti, hanem azt, hogy aki idősebb, tapasztaltabb, annak nagyobb a felelőssége, mivel a gyermek a saját felelősségének egy részét még nem képes hordozni, annak egy részét is a szülő hordozza. Nagyon megterhelő egy gyereknek, ha Túl sok felelősséget teszünk a vállára a sajátunkból. Pl. amikor a nagylánynak az édesanyja legjobb barátnőjének kell lenni. Hát nem talál egy normális barátnőt magának? Tehát legyenek világosak a generációs határok. Persze ezek a határok rugalmasak, és tele vannak élettel, de legyenek világosak.

A CSALÁD HATÁRAI

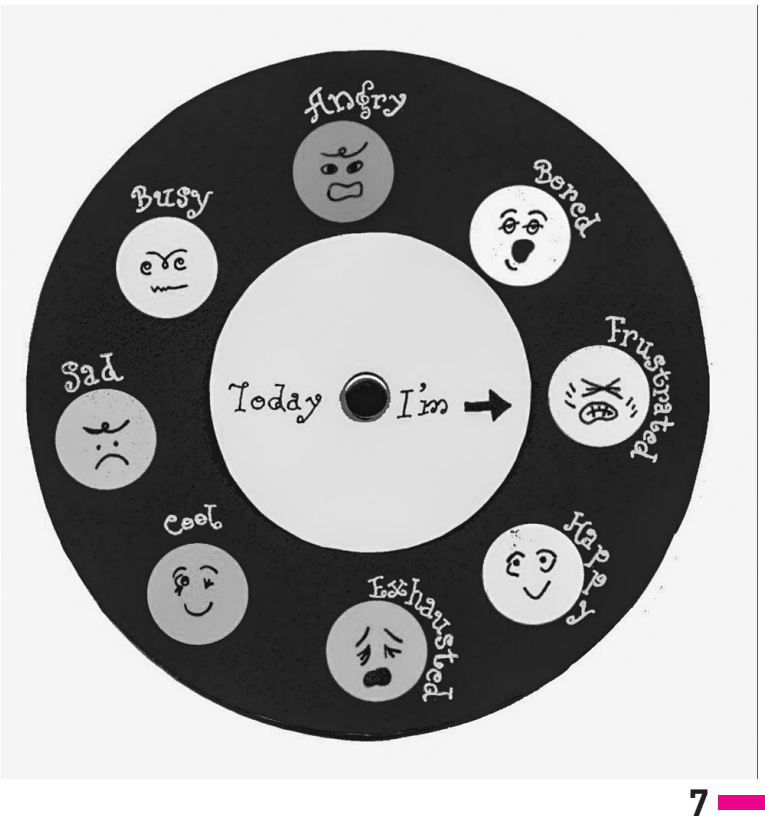
A családnak is van határa. A család és a világ között is kell lenni egy rugalmas, de nyilvánvaló határnak, mégpedig a családtagok védelmében. Kifejezi, hogy ez a regenerálódás helye, itt vagyunk otthon, ide nem törhet be akárki. Itt úgy is lehetünk, ahogy odakint nem. De ez nem jelenti azt, hogy az „odakintet" démonizálni kell. Hogy csak itt vagy biztonságban fiam, mert odakint titánok küzdelme zajlik! Ha én például egy fiatalember vagyok, aki nem tud érzelmileg elszakadni az anyukájától (klasszikus eset, ebből aztán anyóskonfliktusok származnak bőségesen), ha nem jövök el otthonról, ez azt jelenti, hogy a családnak egyáltalán nincsen világos határa. Nem úgy van, hogy anyuci, apuci gyerekek és a tágabb családban a nagyszülők, hanem úgy, hogy ott van apa meg az anyukája, itt meg anya meg a gyerekek és megy a huza-vona. Akkor most hol van a család határa? Anya meg a gyerekek a család határa? De akkor az apa nincs benn a családban? Vagy akkor apa is bent van, de a nagymamával együtt? De akkor meg mi van a feleséggel? Zűrzavar van! Tehát ha érzelmileg el tudok jönni a származási családomtól, és a férjemnek, feleségemnek azt tudom mondani, hogy te vagy a legfontosabb nő/férfi az életemben, ebből adódik, hogy ott világossá válik a határ. Az is fájdalmas, amikor a szülők nincsenek jóban egymással, és kitalálják, hogy kinek ki a gyereke. Ha nincs meg az egység, teljesen máshol lesznek a határok. (Feri atya itt személyes példáját is elmesélte édesanyjával kapcsolatban.)

MIÉRT OKOZ SOKAKNAK NEHÉZSÉGET A HATÁRTARTÁS?

A határtartási nehézségek azért olyan nehezen megoldhatók, mert az érzelmeink és az érzéseink sem abba az irányba visznek minket, hogy jól tudnánk határokat meghúzni. Mert ha olyan közegben nőttünk fel, ahol vannak távlatok, összefüggések, az érzelmi szükségletek többé-kevésbé kielégülhetnek, akkor a helyzetnek megfelelő érzések és érzelmek töltenek el és szinte akaratlanul is kialakul egy egészséges érzék, a megfelelő határtartásra. Tehát el tudok szakadni otthonról, tisztelni tudom az idősebbeket, a gyengébbet nem fogom bántani. De ha gyermekkorban kuszák voltak a határok, akkor ahhoz igazodva az érzéseim állandóan rossz határok felé fognak vinni. Ha gyerekkoromban szerelmes vagyok anyába, de ő egyértelműen jelzi, hogy márpedig ilyen formában esélyem sincs apával szemben, mert ők ketten egy egység, lehet, hogy roszszul esik, lehet, hogy haragszom apámra, de egy életre megtanultam a határtartást, ráadásul a férfi nő témában. Ez nagyon jó alap. Viszont ha nem ilyen világosak a határok, ráadásul időnként változnak, átléphetők, pl. valamelyik szülőnek szeretője van, aztán válás, „anya már nem szereti apát, engem szeret" stb, azt tanulom, meg, hogy a határok simán átléphetők. Így aztán ezt felnőtt korban ismétlődik a minta. Felnőttként könnyen válik valakinek a szeretőjévé, aki ilyen tapasztalatokkal nőtt fel. Ezért legyünk óvatosak a moralizálással! Kérdezhetjük: „Hát nem látja, hogy az a férfi foglalt!?" vagy „Nem látja, hogy az a nő egy feleség?!" Nem látja, hogy hol van a határ? Valójában nem látja, mert ő abba nőtt bele, hogy ezek a határok kuszák, és könnyen átléphetők, vagy nincsenek is. Ezért nem szerencsés, ha egy problémát túl közelről nézünk, mert nem láthatunk rá a tágabb összefüggésekre, magára a rendszerre, amiben az jelentkezik. Ezért nem volna szabad nekünk, papoknak moralizálni. A moralizálás csak tovább ront a helyzeten. Mikor okoskodó felületes erkölcsösködésbe kezdünk, az még messzebb visz a valóságtól. Valódi morális intelligenciára van szükség. Az is egy érdekes összefüggés, hogy miközben a határtartással van rengeteg bonyodalmunk, közben a morális intelligencia rendkívül alacsony. A lelkiismeretvizsgálatnál is akkor tudunk valóban tisztán látni, ha nem csak a külső keretekhez (Tízparancsolat) mérjük magunkat, ami egy külső mérce, hanem a lelkiismeretünkhöz is, ami pedig egy belső mérce. A kettő együttesen lehet csak igazán hatékony.

Viktor Frankl mondta: „A három legpusztítóbb dolog az emberiség életében a kontrollálatlan szerelmi élet, a kontrollálatlan lelkiismeret, és a kontrollálatlan istenképzetek."

fprrás: www. csaladhalo.hu/cikk/egeszseg-es-lelek/hatartartas-csaladban-pal-feri-atya-eloadasa

MAROSI Anita

Görögkatolikus egyháztörténeti konferencia a Rákóczi-főiskolán

Gyökerek és ágak – A kárpátaljai magyar görögkatolikus egyházközségek kommunizmus utáni újjáéledésecímmel egyháztörténeti konferenciát és kiállítást szervezett a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület és a Görögkör november 27-én a Rákóczi-főiskolán.

A görögkatolikus egyház legalizációjának 25. évfordulóján teológusok, lelkészek és történészek tartottak előadást a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye elmúlt 70 évéről: az egyház működésének betiltásáról, az illegalitás időszakáról, a rendszerváltás után újjáéledő közösségekről és a jelenről.

Köszöntőjében dr. Orosz Ildikó, a Rákóczi-főiskola elnöke kiemelte: a XX. század hitbelileg és emberileg egyaránt veszteség és fájdalom számunkra. Ugyanakkor ez a konferencia annak a bizonyítéka, hogy vannak csodák: az 1949-ben likvidált görögkatolikus egyház 25 évvel ezelőtt búvópatakként tört fel, s megmutatta, hogy életképes.

Demkó Ferenc esperes a korai keresztényüldözés időszakához hasonlította a kárpátaljai görögkatolikusok kommunizmus alatti megpróbáltatásait: ahogyan közel 2000 éve is voltak hitvallók és vértanúk, úgy a szovjet érában is oly sokan adták életüket és szabadságukat hitükért. Áldozatuk nem volt hiábavaló. A némaságra kárhoztatott görögkatolikus egyház 1989-ben újra hallatta a hangját.

A továbbiakban Ljubka Katalin, Magyarország Miniszterelnöksége Nemzetpolitikai Államtitkárságának osztályvezetője és Kiss András, a Hierotheosz Egyesület főtitkára köszöntötte az egybegyűlteket.

A konferencia délelőtti ülésén először dr. Kránitz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának professzora tartott előadást Ideológiák és az egyház a XX. Században címmel.

Ezt követően dr. Balogh Margit, az MTA Történettudományi Intézetének igazgatója mondta el értekezését

az 1917–1945 közötti szovjet-orosz egyházpolitikáról és annak hivatalairól.

Dr. Janka György, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola tanszékvezetője a XX. századi Kárpát-medencei egyházüldözésekről beszélt.

A konferencia délelőtti szekcióját dr. Klestenitz Tibor, az MTA Történettudományi Intézetének tudományos munkatársa A határon túli magyar egyházakról való híradások a második világháború utáni anyaországi sajtóban című előadása zárta.

A délutáni ülést Marosi István görögkatolikus főiskolai lelkész nyitotta meg, aki a Murányi Miklós püspöki irodaigazgató 1945-ből származó kiadatlan sematizmusát mutatta be, mely az utolsó adatközlés a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye 1949-es betiltása előtt.

A továbbiakban dr. Csatáry György, a Rákóczi-főiskola Történelem és Társadalomtudományi Tanszékének vezetője tartott előadást A görögkatolikus egyház társadalmi szerepe Kárpátalján 1919–1947 között címmel.

Ezután dr. Orosz György, a Boldog Romzsa Tódor Teológiai Akadémia tanárának előadása hangzott el, mely a kárpátaljai görögkatolikus egyház rombolásának folyamatáról szólt.

Bendász Dániel egyháztörténész a „földalatti egyház" működését mutatta be, majd Szabó Konstantin, az ungvári teológia prefektusa beszélt a kárpátaljai magyar görögkatolikus közösségek 1989-et követő újjáéledéséről.

Dr. Terdik Szilveszter, a Görögkatolikus Örökség Kutatócsoport művészettörténésze Művészettörténeti kutatások a Munkácsi Egyházmegye Levéltárában a Salánki Görögkatolikus Templom ikonosztázionja alapján címmel tartott eladást.
A konferencia tudományos része Braun László, a Rákóczi-főiskola előadója és dr. Orosz Atanáz, püspök-exarcha záró szavaival ért véget.

Később a résztvevők átvonultak a főiskola épületében felállított tárlatra, mely a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye hetvenéves múltjáról, illetve jelenéről szól.

Nyitóbeszédet Szamborovszkyné dr. Nagy Ibolya történész, a Rákóczi-főiskola Apáczai Csere János Könyvtárának igazgatója tartott, aki a görögkatolikus egyház 1949–1989 közötti időszakát a zsidó nép pusztai vándorlásához hasonlította, mely a megtisztulás, a felkészülés ideje volt.

A továbbiakban Kacsur András színművész olvasta fel Szemedi János püspök 1989-ben elmondott első nyilvános prédikációját, majd Gulácsy Lajos nyugalmazott református püspök beszélt a más felekezetű papokkal együtt eltöltött lágeri évekről.

A megnyitó végén Ihnáth János máriapócsi görögkatolikus pap végzett panachidát az elhunyt görögkatolikus papokért, hitvallókért és vértanúkért. Az egész napos program szeretetlakomával ért véget.

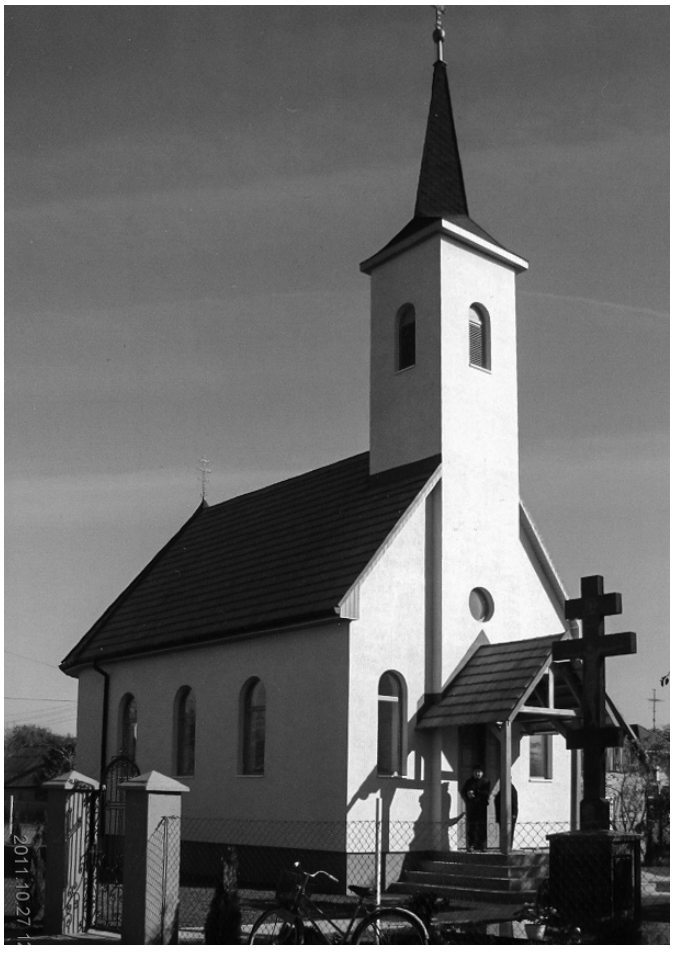

FALUJÁRÓ

DEMKÓ Ferencné és MAROSI Anita

NEVETLENI GÖRÖGKATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

Falujárónk következő állomásaként Nevetlenfaluba látogattunk el, ahol jó néhány éve jártunk már egyszer, amikor a település még a Batári Görögkatolikus Egyházközség filiája volt.

Azóta sok minden történt e kedves kis közösségben, mely példaként szolgálhat sok nagyobb egyházközség számára is. Látogatásunkra a szép új templomban gyűltek össze néhányan az egyházközség legaktívabb tagjai közül: Budaházi Kornélia, Szabó Ljuba, Szirmai Olga, Jákó Gabriella és Eliza néni.

Nevetlenfalu alapvetően római katolikus és református többségű település, a görögkatolikusok nagy része házasság révén került a faluba többek között Csepéből, Batárról, Szászfaluból és Királyházáról. 1996 februárjában Kádár Anna és Fodor Anna vezetésével a helyiek úgy döntöttek, hogy létrehozzák a saját közösségüket, melyet hivatalosan is bejegyeztetnek. Ugyanezen év karácsonyának második napján a római katolikus templomban tartották meg az első görögkatolikus liturgiát Orosz István atya vezetésével, melyet a következő év húsvétján egy újabb szertartás követett.

1997 decemberében már Szűcs Viktor batári parókus végezte a karácsonyi Szent Liturgiát. Idővel rendszeressé váltak a szertartások: havonta, majd hetente egyszer, végül minden ünnepre kijárt a pap, s Nevetlenfalu a Batári Görögkatolikus Egyházközség filiája lett.

A növekvő közösség bebizonyított, hogy életképes. Ennek jeleként megszületett az elhatározás, hogy a nevetlenfalui közösség saját templomot épít.

2007. április 22-én tették le az alapkövet, s négy év kemény munka után, 2011. október 22-én, Szent György nagyvértanú tiszteletére Milán Šašik megyéspüspök felszentelte a templomot.

A templom felépítése sok áldozatkész ember munkájának köszönhető: fontos szerepet játszottak az anyaországi, illetve nyugati segélyek, a Járási Tanács támogatása, de az egyházközség is hozzátette önerejét az építkezéshez társadalmi munkában és bőkezű adakozásokban. A cserép megvásárlása, a tető feltétele, a fűtés beszerelése, a padok elkészíttetése mind adományoknak köszönhető.

Közel egy éve használta a közösség új templomát, amikor újabb változás történt az egyházközségben: 2012. augusztus 15-vel Nevetlenfalu parókiális hely lett: saját papot kapott Szűcs Viktor atya személyében.

Üröm az örömben az egyházközség legégetőbb problémája: az atya és családja lakhatását nem tudják

megoldani. „Parokiális hely vagyunk, parókia nélkül" – fogalmazta meg beszélgetésünk alkalmával Budaházi Kornélia némileg keserűen. „Bár újra és újra próbálkozunk alkalmas telket keresni, vagy legalább albérletet találni, a nevetleni árak – feltehetőleg a határ közelsége miatt – olyan magasak, hogy azt megfizetni nem tudjuk, kiadó telek pedig a faluban már egyetlen egy sincs."

Az egyházközség egyébként – lélekszámát tekintve – nem nagy, a tavalyi év folyamán 130 adófizető volt a mintegy 750 római katolikus és 530 református mellett. Szép arány viszont, hogy vasárnaponként 60-70 fő vesz részt a Szent Liturgiákon, férfiak-nők, idősek, középkorúak, gyerekek. Kisiskolás hittanosai is vannak az egyházközségnek, sajnálatos azonban, hogy a nagyobb gyerekek nem igazán járnak hittanórára.
A statisztikai adatok azonban biztatóak: az elmúlt tíz évben mindig több volt a keresztelés, mint a temetés, illetve minden évben van házasságkötés és házasságrendezés is. Az egyházközség egyháztanácsát két éve választották meg: jelenleg tíz tagja van, öt férfi és öt nő, fiatalok és idősek.

Nevetlenfaluban élő közösség működik. Aktív Rózsafüzér Társulat van, emellett öt évvel ezelőtt az itteni asszonyok bekapcsolódtak az Édesanyák Imái mozgalomba, melyet Veronica Williams alapított Angliában 1995-ben, s mely mára az egész világon elterjedt. Nevetlenfaluban 21 asszony tagja a mozgalomnak, a legfiatalabb 36, a legidősebb 75 éves. Rendszeresen összegyűlnek a templomban, s a saját gyermekeik, unokáik mellett a világ más gyermekeiért is imádkoznak.

A Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye 2006 óta vesz részt a mozgalomban, jelenleg mintegy 160 templomunkban működik ez az imacsoport.

Ahogy a nevetleni közösség alapítója, Szabó Ljuba tanúságtevően elmondta: „Régebben mindig izgultam gyermekeimért, unokáimért, merre vannak, mit csinálnak? Mióta mi is csatlakoztunk az imádkozó anyákhoz (magyar és ukrán nyelven is imádkozunk), biztonságérzetem van: ha én alszom is, Amerikában vagy Ausztráliában ott vannak az imádkozó anyák, akik az enyéimért is imádkoznak. Aztán amíg ők pihennek, addig mi imádkozunk az ő gyermekeikért. Így megvalósul egyfajta szüntelen imádság, amelynek következtében nyugodtak és kiegyensúlyozottak lehetünk". Szívből ajánlja minden anyának, hogy ha van lehetősége, csatlakozzon ilyen csoporthoz. Örömmel osztotta meg velünk összejöveteleik egyik állandó imáját: „A Te irgalmasságod Uram határtalan, és emberszereteted örök. Kérünk Téged, örök Atya, hallgasd meg az egységért imádkozó anyák csoportjának kérését, bocsásd meg bűneinket, és legyen meg a Te szent akaratod".

Egy nap kivételével rendszeresen tartanak hétköznapi Liturgiát, melyen szívesen vesznek részt a hívek: 14-15-en járnak rendszeresen, s Viktor atya mindig rövid szentbeszéddel készül. A karácsony előtti időszakban hetente egy alkalommal reggel hat órakor kisded-váró Liturgia is, ezen még többen vannak. Az első pénteki Liturgiákon mintegy tízen gyónnak-áldoznak rendszeresen.

Szépen összegyűlnek a hívek a temetésekre is, hiszen – mint mondják – „a tiszteletet meg kell adni az elhunytnak, ha nem is rokon". A pap mellett pedig mindig ott áll egy tucat ember, akik a szertartást szépen eléneklik.

Nevetlenfaluban ökumenikus imahetet is szerveznek, a tervek szerint 2015 januárjában a görökatolikusok lesznek a házigazdák.

Fontos nyári esemény a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Kerület életében a máriapócsi gyalogos zarándoklat. Ez év júliusában a nevetleniek is kitettek magukért, 15-en vágtak neki a 70 km-es útnak.

Jól működik téli időszakban a felnőtt hittan, amelyen szertarás-ismeret mellett gyakran énekpróbákat is tartanak. Hiszen a valamikor gyermekkorban hallott régi dallamokat (Vecsernye, Előszenteltek Liturgiája, egyes ünnepek saját énekei) ennek az új közösségnek újra meg kell tanulnia. A nevetlenieknek már saját dallamuk is van, mert amint beszélgetőpartnereink fogalmaztak: „Ha búcsúkon vagyunk Csepében, Batáron, más helyeken, az ottani ének nekünk már furcsa".

Nagy örömmel készülnek a hívek a karácsonyra. Tavaly Viktor atya ötletétől vezéreltetve egyházközségi „angyalkázást" szerveztek, azaz a közösségbe tartozó mind az 53 család nevét felírták egy kis papírra, karácsony előtt három-négy héttel a templomban kihúzták egymást, és Szenteste – mindenki a lehetőségeihez mérten– kisebb-nagyobb ajándékkal lepte meg az általa húzott családot, a névtelenséget természetesen megőrizve. A becsomagolt, megcímzett ajándékot az este hatkor kezdődő Nagy esti zsolozsma előtt helyezte mindenki a templomi karácsonyfa alá (amely egyébként minden évben egy-egy család felajánlása), a szertartás végén pedig szép kántálással kísérve kiosztották azokat. A templom tele volt, és senki sem távozott üres kézzel. Közel egy év elmúltával is csillogó szemmel meséltek az élményről a hívek, így nem csoda, hogy idén is megismétlik az ajándékozást. Viktor atya is biztatott minket: „Próbáljátok ki ti is! Féltem attól, hogy negatív mellékzöngéi is lesznek az eseménynek, ám összességében nagyon jól sikerült".

SZKOROPÁDSZKY Péter

„MEGGYŐZŐDÉSEM ELLENÉRE EZT MEGTENNI NEM TUDTAM” – Megemlékezés Kótyuk Ferenc hitvalló görögkatolikus áldozópap születésének 100. évfordulóján.

Október 25-én, Gálocsban a helyi KMKSZ alapszervezet és a görögkatolikus egyházközség szervezésében gyászliturgia keretében emlékeztek meg Kótyuk Ferenc hitvalló görögkatolikus áldozópap születésének 100. évfordulójáról. A Szent Liturgia előtt felelevenítették Kótyuk Ferenc életrajzát, aki 1914. október 16-án a színmagyar Gálocs községben született. Szülei Amerikát megjárt jómódú gazdálkodók voltak. A családban Ferenc volt a legkisebb, negyedik gyermek. Elemi oktatásban anyanyelvén, szülőfalujában részesült, majd a nyelvi nehézségekkel is megküzdve az Ungvári Állami Reál Ruszin Gimnáziumban érettségizett. Utóbbit a mély, édesanyja által alázattal támogatott, papi hivatás motiválta. Teológiai tanulmányait az Ungvári Görög Katolikus Papi Szemináriumban végezte.

1941. július 12-én Sztojka Sándor munkácsi görögkatolikus megyéspüspök az ungvári székesegyházban pappá szentelte Kótyuk Ferencet, aki első szent liturgiáját Gálocson mutatta be. 1941-től 1949-ig – a görögkatolikus egyház hivatalos betiltásáig – Ungvár-Ceholnyán volt segédlelkész.

1944 őszén a Vörös Hadsereg megszállta Kárpátalját és már az azt követő év nyarán az új hatalom internálta Ortutay Jenő ungvár-ceholnyai esperes-parókust, majd elkezdődtek az egyházközség papjainak és családtagjaiknak különféle zaklatásai. Érdeklődni kezdtek Kótyuk Ferenc személyéről is, „beszélgetésekre” hívták be, ígérgettek gondtalan életet, ha áttér a pravoszláv hitre és csatlakozik a Sztálinhoz lojális moszkovita egyházhoz, netán kilép a reverendából. Ez a tervük azonban kudarcot vallott, mert Ferenc atya kitartott hite, hivatása mellett. 1949 elején a helyi hatalom és az NKVD munkatársai, a felfegyverzett őrséggel karöltve betörtek az ungvári székesegyházba és a püspöki palotába, ahol Ortutay Elemér és Kótyuk Ferenc családja volt elszállásolva, miután a ceholnyai parókiát már korábban államosították. Mindkét családot, négy és három kiskorú gyermekükkel egyetemben, télvíz idején szabályszerűen az utcára költöztették. Kótyuk Ferenc letartóztatásáig Boksay József festőművész műteremlakásában talált menedéket magának és családjának.

Romzsa Tódor megyéspüspök vértanúsága és a görögkatolikus egyház illegalitásba szorulását követően Ferenc atya társaihoz hasonlóan, hogy családja megélhetését biztosítsa különböző civil munkát vállalt. Énekelt az ungvári Filharmónia Népkórusában, és ha kellett fizikai munkát végzett, amíg lehetett, mert a vörös hatalom keze általában utánanyúlt és rendszerint elbocsátották.

Később az egyik kihallgatás során a nyomozó kérdésére, hogy miért nem tért át a pravoszláv vallásra, Ferenc atya így válaszolt:
„Nekem, mint görögkatolikus papnak már 1949 februárjában felajánlották a pravoszláviához való csatlakozást, de meggyőződésem ellenére ezt megtenni nem tudtam. Ettől kezdve a templomban nem folytattam görögkatolikus papi tevékenységet”.

1950. szeptember 18-án a NKVD munkatársai letartoztatták és koholt vádak alapján, Ungváron a területi büntetőjogi bíróság Kótyuk Ferencet 25 évi kényszermunkára, 5 évi száműzetésre és teljes vagyonelkobozásra ítélte. Az ítélet kihirdetése után, megjárva az elosztó börtönöket, Kótyuk Ferenc a GULAG táboraiba, Vorkutára került, ahol építkezéseken es fakitermelésen dolgoztattak.

Sztálin 1953-ban meghalt. Az ezt követő úgynevezett „hruscsovi enyhülésnek” köszönhetően 1955-ben Kótyuk Ferenc amnesztiában részesült és december 9-én, 48 kg-san tért haza Ungvárra. Itthon folyamatos megfigyelések és egzisztenciális viszontagságok között, majd hamarosan egy újszülöttel gyarapodott családjával együtt fizikai munkásként, kőművesként élte hétköznapjait. Mindemellett az illegalitásban hajnalonként naponta misézett, fáradhatatlanul gyóntatott, keresztelt, esketett, temetett, egyszóval lelki táplálékban részesítette görögkatolikus híveit a városban és környéken. A gálocsi közösség több, ma aktív tagját is ő készített fel elsőáldozásra, legnagyobb titokban, ugyanakkor kockáztatva az újabb meghurcoltatást. 1973. július 25-én Ungváron halt meg, életének 59. és papságának 33. évében. Végrendelete szerint Gálocson temették el.

A Szent Liturgiát Szabó Konstantin atya, az ungvári papnevelő intézet prefektusa vezette, aki maga is hitvalló papi családból származik. Szentbeszédében visszaemlékezett azokra a 65 évvel ezelőtti nehéz időkre, amikor az akkori államhatalom megsemmisítésre ítélte a görögkatolikus egyházat. Kiemelte, a hitvalló papok nehéz döntése mögött minden bizonnyal Krisztus Urunk szavai álltak: Aki atyját vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. Aki fiát vagy leányát jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám. (Mt 10,37).

Bocán Péter a helyi KMKSZ alapszervezet elnöke a jelenlévők nevében koszorút helyezett el a gálocsi katolikus templom falán található emléktáblánál, mely Kótyuk Ferenc hitvalló görögkatolikus papnak állít emléket. A megemlékezés panachidával, majd a pápai és magyar himnusz eléneklésével zárult.

ESPÁN Rita

FELEMELŐ KARÁCSONYI IFJÚSÁGI LELKIGYAKORLAT KARÁCSFALVÁN

Nem jó az embernek egyedül lenni... címmel szervezett ifjúsági lelkigykorlatot a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) november 28. és 30. között a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban.

A lelkigyakorlat első napja ismerkedéssel és elmélkedéssel telt, amelyet a lelkigyakorlat vezetője, Ábrány Krisztián sislóci görögkatolikus áldozópap, egyetemi lelkész vezetett. Este pedig a Kokas Banda tartott népzene- és néptáncbemutatót és táncházat.

A második napon az elmélkedések központjában az elmélyülés, az élet, a párkapcsolatok témája állt. Krisztián atya arra bíztatta a résztvevőket, hogy csendesedjenek el, mélyüljenek el saját érzéseikben, mert így szembenézhetünk saját érzéseinkkel, félelmeinkkel is, s ez az Istennel vagy párunkkal való kapcsolatban is javunkat szolgálhatja. Ilyenkor felszínre kerülhetnek érzéseink mélyebb rétegei is, s ha nem azt kérdezzük magunktól, mire vágyunk igazán, hanem azt, hogy mi most a legnagyobb fájdalmunk, félelmünk, akkor arra is rájöhetünk, hogy mi a legnagyobb vágyunk. Ha ezt megtaláltuk, akkor tehetünk is megvalósulásáért.

Egy nővér, ki életében sok haldoklót ápolt, összegyűjtötte, hogy a vég előtt állva ki mit bán leginkább. Krisztián atya ezek alapján osztotta meg velünk gondolatait.

Bárcsak ne mások véleménye, elvárásai alapján éltem volna! Ne hagyjuk, hogy beskatulyázzanak minket, s ne higgyük el másoknak, hogy valamihez nem vagyunk elég jók, hanem mutassuk meg, többre vagyunk képesek. Péter és András, kik egyszerű halászok voltak, talán sosem hitték, hogy ennél „többre vihetik", Jézus mégis kiválasztotta, tanítványaivá tette őket. Azok véleményét tartsuk szem előtt, akik feltétel nélkül szeretnek bennünket. S ha olyan „keretbe" helyeznek bennünket, amelyben nem érezzük jól magunkat, akkor szívünk legmélyebb vágyaiból kiindulva tegyünk azért, hogy az megváltozzon.

Bárcsak ne dolgoztam volna annyit! Ha az ember túlhajszolja magát az anyagi javakért, könnyen beleesik a „sosem elég" hibájába. Elhivatottan kell élnünk, dolgoznunk, szülőnek lennünk, mert elhivatottság, felelősségvállalás nélkül nem épül semmi.

Bárcsak többször kifejeztem volna a pozitív érzéseimet! „Senkit se szeretnek úgy, ahogy azt ő szeretné, vagy ahogyan a szükségleteiből következne, mert a másik oldalon is egy esendő ember van, aki úgy szeret, ahogy tud, nem pedig úgy, ahogy neked éppen aktuálisan szükséged van rá." De vajon mennyire merjük elmondani a másiknak, amit érzünk?
Bárcsak jobban megőriztem volna a kapcsolatot a barátaimmal! Egészséges módon csak az tud élni, akinek vannak barátai, aki meg tud osztani gondolatokat, érzéseket másokkal. Legjobb barátunk később majd férjünk, feleségünk kell legyen.

Bárcsak jobban megengedtem volna magamnak, hogy boldog legyek! Mindennap adjunk hálát Istennek a jó dolgokért, mert csak a hálás ember tud igazán boldog lenni. Sokszor csak arra figyelünk, mi volt rossz egy-egy napunkban, s csak ritkán fogalmazzuk meg, miért is vagyunk hálásak. Kétféle ember létezik: az egyik problémáról problémára él és soha nem boldog, míg a másik, bár neki is vannak problémái, nehéz élethelyzetei, mégis képes boldog lenni a köztük lévő időkben. Ha egy nehéz helyzet megszűnése után már azon szorong valaki, hogy mi fog majd következni, sosem lesz egy boldog és nyugodt napja sem. Ez pedig lassan beidegződik, s az ember személyiségének részévé válik. Hogy mennyire tudok hálás lenni Istennek, házastársamnak, családtagjaimnak, barátaimnak, attól függ, mennyire akarom tudatosan élni az életemet ebben a tekintetben. Engedjük meg magunknak a boldogságot! Ne áldozzuk fel értékeinket, s nagyon figyeljünk arra, hogy megalkuvó senki sem egyik napról a másikra lesz, hanem egy folyamat eredményeként. Meg kell vívnunk a saját harcainkat.

Szóba került a házasság, és annak legfőbb buktatója, a kommunikáció hiánya. Leendő házastársunkért minden egyes nap imádkoznunk kell, s közben felkészülni a problémák megbeszélésére is. Az okoskodó, hárító, védekező és támadó kommunikációs szintek nem vezetnek eredményhez, csak az, ha nyíltan beszélünk a másikkal. Ez nemcsak általános emberi kapcsolatainkban fontos, hanem az Istennel való Atya és Fiúi viszonyban is. Ne legyünk kapcsolatfüggők, akik nem önmagukat adják, folyton bizonyítani akarnak. S soha ne a másikban/másikat lássuk problémának, hanem a gondok valódi okát próbáljuk felkutatni. Ehhez tisztában kell lennünk saját személyiségünk tudatalatti részeivel is, s ezek gyakorta váratlan élethelyzetekben nyilvánulnak meg.

A délutáni elmélkedésben főként a meghitt kapcsolatról és az intimitásról beszélgettünk.

A hétvége Szent Liturgiával zárult. Szívből köszönjük Ábrány Krisztián atyának a tartalmas és tanulságos lelkigyakorlatot. Rengeteget okultunk belőle, s valószínűleg jó ideig lesz még min gondolkodnunk is.

A LELKI ATYA VÁLASZOL

Három nemzedék él együtt családunkban: özvegy anyukám, három kiskorú gyermekem és mi, a férjemmel. A nagyi gyakran összekülönbözik unokáival, s ha bocsánatot kérnek tőle, akkor is tovább neheztel, pedig mélyen vallásos, mindennap jár szentmisére. A köztük lévő feszültség miatt férjemmel mi is gyakran összekapunk. Néha úgy érzem, nem jó ennyien együtt lenni. Jobb lenne külön? Atya hogyan látja?

Hogy együtt van a nagy család, az a lehető legjobb. Egyetlen dolog kell ahhoz, hogy boldogító legyen: az, hogy mindhárom generáció élje és tudja a maga szerepét.

Mielőtt a szereposztást felsorolom, nézzünk két idézetet a Szentírásból. 133. zsoltár:
„Íme, milyen jó és gyönyörűséges, ha együtt laknak a testvérek! Ott adja az Úr az áldást s az életet mindörökre."

A Prédikátor könyvéből:
„Van olyan, aki egyedül áll és nincsen vele más, sem fia, sem testvére nincsen, és mégis fárad szüntelen. Jobb tehát, ha ketten vannak, mintha egy van egyedül, mert társaságukból hasznuk van. Ha egyikük elesik, a másik felsegíti. De jaj a magányosnak, mert ha elesik, nincs aki felemelje..."

Tehát jó a nagy család, csak mindenkinek tudni és „játszani" kell a maga szerepét. Mi is ez?

Nézzük először a szülőket. A szülőknek, apának, anyának, másik „szereposztásban" férjnek és feleségnek ezernyi feladata, kötelessége van. El sem lehet sorolni: házastárs felé, gyermekei, s a nagyi felé. Mind egészen más. Háztartás, házi tennivalók, pénzügyek. Saját munkahely. De bírni kell, és megy is minden, mert fiatal, erős, mert a szerelem, a szeretet megsokszorozza gondolatait, erejét. Az esküvő alkalmából kapott, egy életre szóló szentségi segítő kegyelem működik bennük, mint egy rejtett motor. Így gyönyörű szép lett és lesz az életük. A gyerekek világa egészen más. Minden gond ellenére ők teszik ragyogóvá az életet. Oly szürke, lehangoló egy gyermektelen család. Ők a kacagás, a jövő világa. Akikért érdemes élni. Velük nincsenek unalmas napok, még órák sem. Minden sikertelenség ellenére ők meghozzák az eredményt, a boldogságot. Természetesen okosan, jól kell nevelni. Biztonságban éljenek a családban. Válásról szó ne essék, mert akkor végük: veszekedést, goromba, rossz szót ne halljanak, ez tördöfés a szívükbe. Puha, meleg fészekben jól érzik magukat. Meg kell őket tanítani arra, hogy az idős nagyit kímélni kell, nem szabad megbántani, hiszen az ilyen korút már nagyon bántja, sérti mindaz, amit talán észre sem vesz a fiatal lélek.

A nagyszülő is nagyon fontos a családban. Hogy mennyire nélkülözhetetlen, csak akkor derül ki, amikor magához szólítja a Jóisten. Üres marad az ágy, a szék. Persze neki is olyannak kellene lenni, ahogyan az ember elképzeli őket: okosnak, tele élettapasztalattal, mosollyal az arcán. Vallásos, imádságos életével ő esdi ki a Jóisten áldását az egész családra. Kérni kell, hogy imádkozzék értünk. A nagyi szokta az unokákat vallásosan nevelni, beszél, mesél nekik. A kicsik pedig különösen szeretik őt, hiszen ő is „második gyerekkorát" éli, ezért még jobban megérti őket, mint a szülők. Másként is szereti, hiszen nem az ő dolga a gyereknevelés, csak a szeretet, a kedveskedés. Annyira fontosak a nagyszülők, hogy gyermekeinken egész életükben érződik, ha kimaradtak a család életéből.

Gondoljunk egy nagy zenekarra, ahol a fuvolák, a hegedűk, a nagybőgők együtt adják meg a csodálatos hangegyüttest, ami majdnem az egekbe ragadja az embert. Ilyen a nagy család...

Kérdéseiket várjuk a **karpatikon@gmail.com** e-mail címre.

LÍCEUMI MINDENNAPOK

SZALAGTŰZŐ ÜNNEPSÉG

Hagyományainkhoz híven idén is megrendezésre került a szalagtűző ünnepség líceumunkban. Az ünnepélyes keretek között feltűzött szalagok arra emlékeztetik növendékeinket, hogy hamarosan véget érnek a gondtalan gyermekévek és nemsokára az érettségi vizsgák megpróbáltatásai elé kell álljanak.

KAPUNYITOGATÓ

Líceumunk újabb kulturális programnak adott otthont a kapunyitogató nemzetközi találkozó alkalmával melyet a Magyar Művelődési Intézet a KMKSz Karácsfalvai alapszervezete és a Sztojka Líceum szervezett meg. Egész napos kulturális rendezvény keretén belül kiállítás nyílt dísztermünkben az árpádházi királyok portréiból illetve id. Harangozó Miklós festményeiből.

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

Advent közeledtével iskolánkba újra felkerült a jelképes Krisztus váró adventi koszorú. Diákjainkkal minden vasárnap este közös elmélkedés, éneklés és imádság közepette meggyújtjuk az újabb gyertyaszálakat.

MIKULÁS-NAPI PARÓDIA

Iskolánk fennállása óta ezen a napon a tizedik osztályos diákjaink egy rímekbe szedett előadás keretén belül eljátsszák a félév legérdekesebb történéseit, a tanáraik vicces elszólásait bakijait, melyen közösen kacagnak egy jót az első sorban ülő tanárokkal.

LÍCEUMUNKBA ÚJ KONDIGÉPEK ÉRKEZTEK

Szent Miklós idén igen bőkezű volt a kedves Sztojkás diákokkal. Miután este minden diákunk kirakta a kollégiumi ajtaja elé a csizmáját nagy volt reggel az öröm és a meglepetés, hisz nem csak édességeket és gyümölcsöt hozott. Mindenki örömére nyolc kondigép várta a Sztojkásokat, melyen eztán egész testüket megmozgatva pihenhetik ki szellemi fáradságukat.

SZÍNHÁZ LÁTOGATÁS

Líceumunk diákjai és tanárai ellátogattak a Beregszászi Illyés Gyula Nemzeti Színházba, ahol a Lila ákác c. darabukat tekinthették meg. Az előadás bevételével egy beteg gyereket támogatott a színház!

MALENKIJ ROBOT GYALOGOS EMLÉK ZARÁNDOKLAT

Sztojkás tanárok és diákok is részt vettek a Malenkij Robot 70. évfordulója alkalmából szervezett emlék zarándoklaton. Munkácsról-Szolyvára, eleinkhez hasonlóan, 26 km gyaloglás után, némi fáradsággal, ám életreszóló emlékekkel, élményekkel, beszélgetésekkel gazdagodva érkeztünk vissza Líceumunkba, hittel a holnapban. Igazán felemelő érzés volt ez a mai nap. Van jövő!

MÁTÉ László

Karácsonyi ajándék

A férfi lassan megmozdult, átfagyott tagjait dörzsölgette. Gondolataiban, a régmúlt karácsonyok emlékei kavarogtak.
A meghitt gyerekkori karácsonyok, amikor a nagy barna mackót, vagy a villanyvonatot kapta. A későbbi éveken, amikor már felnőttként saját családjával ünnepelt.
A kislánya földöntúli boldogsága a játék baba, vagy a bababútor láttán.
Istenem, hogy tudott örülni, és mennyire szeretett hozzábújni - gondolta a férfi. Mennyire apás volt.
Már régóta nem várta a karácsonyokat, sőt egy idő óta egyenesen gyűlölte.
A válása utáni magányos karácsonyokra sem szívesen gondolt. Amióta pedig az utcán tengette életét, gyűlölt minden ünnepet.
Ez a hatodik karácsony, amit hajléktalanként az utcán élt meg, és számára csak az emlékek maradtak.
Megszokta a számkivetettek és megvetettek életét. Először még zavarta egy-egy szánakozó adomány elfogadása, mára azonban a teljes közönyösség és beletörődés vált az életszemléletévé.

A telet nem szerette a hideg miatt, a többi évszakok elfogadhatóvá váltak. A lényeg, hogy legyen egy kis ennivaló és néha-néha valami innivaló.
Az ital, az jó. Elbódít és segít elfeledtetni a kilátástalan helyzetet.

Ismét érezte a csontokig hatoló hideget. Felnézett az égre és úgy gondolta, 10-11 között lehet az idő.
Elhatározta, hogy minden ellenérzését félretéve, elmegy a menhelyre ebédelni.
Nem szerette a menhelyet. Nem tudta meghatározni az okát, de nem szerette. A menhelyen jó meleg, néhány ismerős sorstárs barátságos köszöntése, és ünnepinek éppen nem nevezhető ebéd fogadta.
Az ebédosztó, mikor rákerült a sor megkérdezte, tegnap este miért nem jött, hiszen sült hús volt és még egy szelet sütemény is.
A férfi csak megrántotta a vállát, de nem válaszolt. Az ebédosztó - mintegy kárpótlásul - két kemény tojást adott a főzelék mellé.
A leves meleg és sós volt. Más jót nem igen lehetett elmondani az ételről.
A főzelék íztelen volt, ráadásul nem is szerette. De meg kell enni, mert szüksége van az energiára. A férfi lassan evett és minden falatot jól megrágott.
Nem volt miért sietni. Régóta nem volt miért sietni.
A két tojást a végére hagyta, majd gondolva a holnapra is, csak az egyiket ette meg. A másik kemény tojást egy kétes tisztaságú zsebkendőbe csavarta és a szatyorba rejtette.
Amikor kifelé indult, meglátta a menhely vezetőjét. Nem akart vele találkozni, mert tudta, hogy megint rákezdi, hogy miért az utcán tölti az éjszakát. Szerencséje volt, mert megállították a menhely vezetőjét. A férfi kihasználva a helyzetet, gyorsan távozott.

Az utcán csoszogva megindult a körút felé. Azt gondolta, karácsony lévén az emberek talán adakozóbbak. A szokott helyére ment. Igaz, nem a legjobb hely volt a körúton, de néha egészen jó kis pénz összejött.
A forgalom hullámzó, de inkább gyér volt. Ennek megfelelően a kocsiból kinyújtott forintok is igen kevés összeget adtak ki. Már sötétedni kezdett, és alig több mint négyszáz forint gyűlt össze. Megvárom, amíg teljesen besötétedik gondolta a férfi, azután elmegyek. Sok jó már úgysem lesz.
Ahogy csoszogott a kocsik között látta, hogy a következő autó ablaka leereszkedik és egy kéz az alamizsnát nyújtja. Óda csoszogott, hogy elvegye a pénzt.

A férfi és a sofőrülésen ülő nő tekintete egyszerre találkoztak. Mindketten megkövülve nézték a másikat.
- Apa? - csúszott ki önkéntelenül a nő száján a kérdés.
- Kislányom - dadogta a férfi zavartan.
A lámpa zöldre váltott, de a nő nem indult el. A két ember zavartan megmerevedve nézte egymást.
- Anya miért nem indulsz már? - csivitelte a hátsó ülésen ülő aranyszőke hajú kisfiú.
- Drágám, valami baj van? - kérgezte a nő mellett ülő férfi is.
A hátsó kocsik előbb bősz dudálásba kezdtek, majd szép sorban kikerülték a zöld lámpánál veszteglő kocsit.

A nő visszarakta a fémpénzt a tárcájába, hosszasan kotorászott benne, majd a férfi kezébe nyomott két papírbankót. Az ismét zöldre váltó lámpánál, visító kerekekkel indítva, vadul elszáguldott az autó. A férfi a kezében lévő két darab ötezrest nézte, és szeme megtelt könnyel.

Először könnyezett amióta az utcán él, és először érezte, hogy megalázták.

FODOR GÉZA: KARÁCSONY, ELFORGÓ SÍKON

Isten fehér szakállát rázza
alélt, idegen világára
Körül a dérvert szemhatáron
csengettyűzik a kiskarácsony
Észak tájáról elhalóban
harmónika ropog a hóban
Pásztorok jönnek, tükrös álom
kántál méretlen éjszakánkon
Hómezőkön át fényütötten
csillag barangol mély szemükben
Liliomokkal plántált ének
fényesít bennük békességet"

KEDVES GYEREKEK!

Újabb feladványokat készítettem nektek, melyek segíthetik a hittanversenyre való felkészüléseteket. A rejtvények meogoldásait a karpatikon@gmail.com e-mail címre várjuk!

Sok sikert kívánok hozzájuk!

Szeretettel: Anita néni

1. FELADAT
BETŰREJTVÉNY

A bűvös négyzet 41 betűt tartalmaz, melyekből a Kivonulás könyve nyolc szereplőjének neve rakható ki. Egy betűt csak egyszer használjatok fel!
Ha ügyesen dolgoztatok egy betű sem marad.

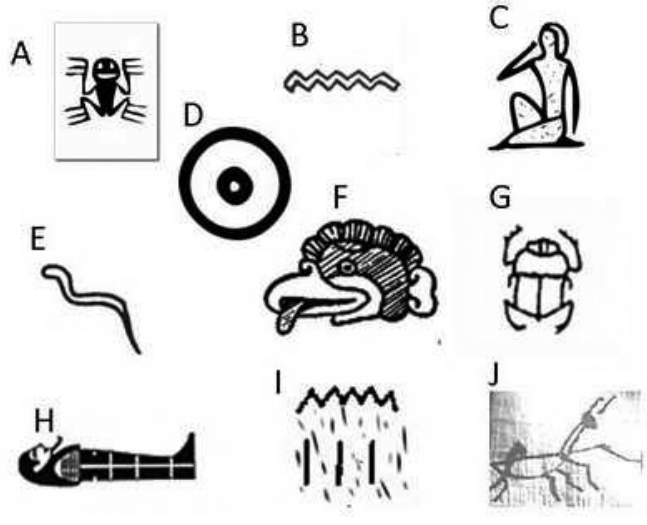

2. FELADAT
KIKRŐL VAN SZÓ?

a., dadogó izraelita
b, a csodatevő apósa
c., apjuktól szent ruhát öröklők
d., jólelkű szülésznők
e., gazdag örökbefogadó

3. FELADAT
HIEROGLIFÁK

Az alábbi képen hieroglifákat láthattok, melyek a Kivonulás könyve egyik eseményét mondják el. Melyik történetről van szó? A képek mellett található betűk segítségével állítsátok sorrendbe a hieroglifákat!

ESEMÉNYEK

GÖRÖGKATOLIKUS TEMPLOMBÚCSÚ SALÁNKON

Mihály főangyal neve hirdeti minden ember számára, hogy Istentől nincs nagyobb a világon, s hogy az embernek csak Őt kell követnie, rá kell hagyatkoznia, bízni kell benne és rá alapozhatja az életét.

Ábrány Krisztián sislóci atya prédikációjában kiemelte az angyalok szerepét az életünkben. Isten általuk figyelmeztet bennünket, hogy soha ne tévesszük szem elől, hogy Istent kell a legfőbbnek tekinteni az életünkben. Az angyalokon keresztül akar bennünket a mindenható Isten megerősíteni, meggyógyítani és megőrizni minden bűntől és a kárhozattól. Velünk együtt imádkozott Balogh Attila salánki református lelkész is. Az idei ünnep különlegessége volt még az is, hogy megtisztelt bennünket Lezsák Sándor, a Magyar Országgyűlés alelnöke, aki a liturgia végén a templom előtt buzdított és bátorított bennünket, hogy bízzunk az anyaország szeretetében és segítségében, melyet ez úton is köszönünk. Az ünnepségen jelen volt dr. Keskeny Ernő, Magyarország kijevi nagykövete; Vida László, Magyarország Ungvári Főkonzulátusának konzulja; Szalipszky Endre beregszászi főkonzul; valamint Salánk polgármestere, Alyohin Viktor is. A Szent Liturgia végén közösen megkoszorúztuk Boldog Romzsa Tódor vértanú szobrát, aki életét adta görögkatolikus egyházunk hitéért.

Az ünnep szeretetlakomával ért véget.

Csirpák József, salánki áldozópap

BÚCSÚ BATÁRON

Kárpátalja négy magyar görögkatolikus egyházközsége – Batár, Tiszabökény, Karácsfalva és Salánk – tartotta templombúcsúját november 8-án, Szent Mihály és Gábor főangyalok és az összes mennyei erők ünnepén.

Jelenleg 780 görögkatolikus él Batáron, akik a templom búcsúját Szent Liturgiával ünnepelték meg. A helyi és környékbeli hívek mellett mátyfalvi zarándokok is részt vettek a szertartáson.

Szentbeszédet Orosz István ózdi parókus mondott, aki a tüzes kemencébe vetett három ifjú történetét vette alapul Dániel könyvéből. Az ő példájukon, istenhitükön keresztül tanította a jelenlévőket.

A Szent Liturgia végén a hívek körmenetet tartottak, melyen négy evangéliumi szakaszt olvastak fel, majd áldásokkal, éltetésekkel, olajkenettel és szeretetlakomával ért véget az ünnepi szertartás.

Marosi Anita

SZENT MIKLÓS NAPI BÚCSÚ NAGYBÉGÁNYBAN

Szent Miklós püspök ünnepén, december 6-án templombúcsút tartott a Nagybégányi Görögkatolikus Egyházközség. Az 1904-ben eredetileg iskolakápolnának készült, 2013-ban felújított és átépített templomban együtt imádkoztak a helyi és környékbeli hívek, a nagybégányi római katolikus és református felekezetűek, valamint a Mátyfalváról érkezett görögkatolikus zarándokok. A görögkatolikus közösség ünnepét megtisztelte jelenlétével Kovács Gyula nagybégányi református lelkész is.

A Szent Liturgiát Demkó Ferenc esperes vezette a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület papságával. Ünnepi beszédet Losák István nagybégányi római katolikus pap mondott. Beszédében arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy Szent Miklós emléke egyre inkább eltorzul: a mai Mikulás személytelen, csak az ajándékosztás a feladata, ünnepe tartalom nélküli. A keresztényeknek vissza kell térniük a gyökerekhez. Ebben Szent Miklós segítségét kell kérnünk, hogy vezessen vissza bennünket Istenhez, az első szeretethez, mely mindnyájunk számára meghatározó. A másik ember tisztelete nem attól függ, hogy az mennyire jó, mennyire tökéletes, hanem attól, hogy mennyire áll közel Istenhez, a szeretethez, s azokhoz az értékekhez, amelyekhez igazítjuk a mindennapjainkat, a tetteinket, a beszédünket. Miklós püspök egész életét átszőtte a szolgálat, az áldozatkészség. Ő mindenkinek mindene lett, s ez másokra is hatással volt, sokan akarták őt követni. Fel kell hagynunk a gyerekes Mikulás-várással, az üres karácsonnyal. Vissza kell térnünk Miklós püspökhöz, illetve Jézus Krisztus születésének ünnepléséhez. A Szent Liturgia körmenettel, olajkenettel ért véget, majd szeretetlakomán vehettek részt a templombúcsú vendégei.

Marosi Anita

HÁZASPÁROK LELKI NAPJA KARÁCSFALVÁN

Házaspárok számára szervezett lelki napot a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület november 15-én Karácsfalván a Sztojka-líceumban. Az egynapos programot Pacsai János encsi görögkatolikus lelkész vezette, aki Nem lehet egészséges az a család, ahol a házastársi vagy a párkapcsolat beteges című előadásában a férj-feleség kapcsolatra, a házasfelek közötti konfliktusokra és azok kezelésére helyezte a hangsúlyt. Pacsai János a továbbiakban azokról a „vitaminokról" beszélt, amelyek megerősíthetik a házaspárok kapcsolatát: a hűség, a biztonságérzet, a másik boldogságának keresése, a figyelem, az elismerés, a humor, az elszenvedő szeretet hozzájárulnak a párkapcsolat szilárdságához.

Sajnos a legerősebb lábakon álló házasság is meginoghat olykor, s felhők jelenhetnek meg a párok feje felett. A konfliktusok a lehetnek többek között a pénz, a rivalizálás, a karakter különbség, a magány; vagy a probléma gyökere lehet a magunkkal hozott lelki örökség, a másság, az eltérő igények.

A konfliktusok kezelésére számos megoldást kínálnak a szakemberek, Pacsai János atya keresztény útmutatást adott a jelenlévőknek: „úgy kérjünk, hogy kapjunk, s értékeljük, amit kaptunk."S hozzátette: „Amikor alszik a

szeretet, virraszt a hűség" (Prohászka Ottokár gondolata – a szerk.).

A résztvevők közös ebéddel és Szent Liturgiával zárták a programot.

Marosi Anita

GÖRÖGKATOLIKUS SZAVALÓVERSENY TISZACSOMÁN

A Beregszászi Esperesi Kerület már tradícióvá vált szavalóversenye idén is Tiszacsomán került megrendezésre, immár tizenharmadik alkalommal. Mint ahogy az lenni szokott, most is három korcsoportban mérkőzhettek meg a gyerekek egymással. A szervezők zsűrinek felkérték a nagy tiszteletnek örvendő Vidnyánszky Évaés Szekunda László magyar szakos tanárokat, valamint Ábrány Szabinát, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görög Katolikus Líceum magyar szakvégzettséggel rendelkező nevelőtanárát.

A három korcsoportba vegyesen érkeztek a résztvevők, az esperesi kerület több falujából. A szavalóversenyen nyitó szavakat Demkó Ferenc esperes, tiszacsomai parókus mondott. A zsűritagok korcsoportonként hallgatták végig a lányokat-fiúkat, elsőként a szabadon választott verset mindannyiuktól. Miközben a zsűri rangsorolt, a résztvevők és kísérőik ízletes ebédet fogyaszthattak el.

A nagy korcsoportban második helyezett lett a batári Fülöp Dániel, az első díjat a péterfalvi egyházközségből érkező Minya Tamás kapta.

A középső, legnépesebb csoport harmadik helyezettje: Bozdi Nikolett, a jánosi egyházközségből, második Demkó Ferenc Tiszacsoma színeiben, első helyezett pedig a verbőci Szkoromoszlai Kamilla. A zsűri különdíjat ítélt Panyuscsik Tiffanynak, aki Tiszaújlakról jött.

A kicsik között a zsűri döntése alapján harmadik helyezett lett Beregi Petra (Verbőc), második Levcsenkó Tódor, a dédai egyházközség versenyzője, az első díjat pedig a karácsfalvai Tóth Péternek ítélte a zsűri.

Záró gondolatként az emléklapokon is szereplő Heltai Jenő idézettel tisztelegnék a magyarságuk vagy görögkatolikusságuk miatt szenvedett emberek előtt, és fejezném ki gratulációmat a résztvevőknek:
„Hol áldozat nincs, nincs szabadság.
Ott van csupn, hol szavát megértve,
Meghalni tudnak s élni mernek érte."

Ász

GYEREK- ÉS BABABÖRZE BATÁRON

December 7-én első alkalommal került sor gyerek- és bababörzére a nagyszőlősi járási Batáron azzal a céllal, hogy a nem használt, de még használható gyermekruhák, játékok, kelengyék és egyéb, fölöslegessé vált gyerekholmik új gazdára találhassanak.

A vásárra a Batári Szent Mihály Görögkatolikus Óvodában került sor. Minden egyes eladott és megvásárolt holmi kettős haszonnal talált új gazdára, hiszen a holmik jelképes összegbe kerültek csak a vásárlóknak, ráadásul a holmik teljes árát az óvoda felújításának támogatására ajánlották fel a szülők.

A program szervezői, a Batári Görögkatolikus Egyházközség, a Batári Könyvtár és az óvoda igyekezett a helyi gyermekeknek is kedveskedni e napon. A Tiszaújhelyi Kisfecske Bábcsoport három darabot adott elő, amelyeket ingyen tekinthettek meg a kicsik, a helyi iskolában pedig a Kokas Banda tartott népzene- és néptáncbemutatót, majd táncházat. A szülők és a gyerekek nagy örömére a hasonló táncos alkalmak rendszeressé válnak majd. Komáromi-Kokas Erzsébet, a Napsugár Hagyományőrző Gyermekcsoport vezetője népdalokkal és népi játékokkal, Kokas Krisztina és ifj. Kokas Károly néptánccal ismerteti majd meg közelebbről az óvodás- és kisiskoláskorú gyermekeket a heti rendszerességgel megtartandó alkalmakon. A zenéről pedig természetesen a Kokas Banda gondoskodik majd, így az élőzene is biztosított a foglalkozásokon. A bő 800 lakosú településről több mint 30 gyermek vesz majd részt az alkalmakon.

Espán Margaréta

GÖRÖGKATOLIKUS PAPCSALÁDOK MIKULÁS-VÁRÁSA KARÁCSFALVÁN

Harmadik alkalommal tartottak közös Mikulás-várást a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület papcsaládjai. A 20 házaspárból és 47 gyermekből álló közösséget a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum látta vendégül. A családok közös esti szertartáson, vecsernyén vettek részt, melynek végén a gyerekek egy-egy Mikulás-csomagot vehettek át. A találkozó vacsorával folytatódott.

Az esperesi kerület arra törekszik, hogy a hasonló életformát gyakorló papcsaládok minél többet találkozzanak, s így megismerjék egymást, megbeszéljék problémáikat, ötleteiket, terveiket. A hagyományos templombúcsúk és karácsonyi kántálások mellett erre ad lehetőséget a nyári egynapos találkozó, a papcsaládok alkotta énekkar és a közös mikulásozás.

Marosi Anita

TANÁROK KARÁCSONYI LELKI NAPJA

2014. december 13-án (szombaton) tanároknak, pedagógusoknak, nevelőknek, hitoktatóknak tartottunk lelki napot. A lelki nap témája: „Erősödjetek meg az Úrban!" Ezúttal a batári egyházközség adott otthont a karácsonyi felkészülésnek. A lelki napot Ft. Verdes Miklós atya, a Nyíregyházi Papnevelő Intézet prefektusa tartotta, aki elmélkedéseiben figyelmünket a megerősödésre és a töltekezésre irányította. Kiemelte, hogy „a megerősödésben becsapjuk magunkat, amikor azt mondjuk, hogy nincs szükségünk Krisztusra, mert Krisztus azért testesül meg karácsonykor, hogy minket megerősítve elvezessen az Atyához, az örök életbe." A lelki napon megkóstolhattuk az igazi „batári tyúkból" készült finom levest és azt a szeretetet, amellyel elkészítették mindezt! Köszönjük szépen nekik! Reméljük, hogy minden résztvevő lelkileg megerősödve tért haza,s reméljük, hogy legközelebb találkozunk!

GSI

KÖZÖSSÉGEINK ESEMÉNYEI KÉPEKBEN

TEMPLOMBÚCSÚ – BATÁR

TEMPLOMBÚCSÚ – NAGYBÉGÁNY

TEMPLOMSZENTELÉS - FANCSIKA

TEMPLOMBÚCSÚ – SALÁNK

BABABÖRZE – BATÁR

GÖRÖGKATOLIKUS SZAVALÓVERSENY – TISZACSOMA

MIKULÁS-VÁRÁS – KARÁCSFALVA

TANÁROK KARCSONYI LELKI NAPJA

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: karpatikon.info
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380997579719
Arculat és tördelés: Szabó Sándor
Nyomtatás: ImiPrint-Nyomda
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta
Munkatárs, koordinátor: Dancs Katalin
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a **+380997579719** telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

Bethlen Gábor Alap